

<p>מימרא-statement קושיא-challenge שאלה-question תירוץ-answer ראיה-proof</p>		<p>חולקים-disputants נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment מעשה-story</p>		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ										
מגילה-בני העיר	מאן דאמר													
מימרא														
שאלו תלמידיו את רבי נחוניא בן הקנה: אמר להם: [רבי נחוניא בן הקנה]	במה הארכת ימים?												^	כה.
לא נתכבדתי בקלון חברי	[רבי נחוניא בן הקנה]												!	כה.
כי הא דרב הונא דרי מרא אכתפיה, אתא רב חנא בר חנילאי וקא דרי מיניה. אמר ליה: אי רגילת דדרית במאתיך - דרי, ואי לא - אתייקורי אנא בזילתא דידך, לא ניחא לי.	[רב חנא בר חנילאי]												o	כה.
ולא עלתה על מטתי קללת חברי	[רבי נחוניא בן הקנה]												!	כה.
כי הא דמר זוטרא, כי הוה סליק לפורייה אמר: שרי ליה לכל מאן דצערן.	[מר זוטרא]												o	כה.
וותרן בממוני הייתי	[רבי נחוניא בן הקנה]												!	כה.
איוב וותרן בממוניה הוה, שהיה מניח פרוטה לחנוני מממוניה.	דאמר מר:												! ■	כה.
שאל רבי עקיבא את רבי נחוניא הגדול: אתו גוזי וקא מחו ליה. סליק יתיב ארישא דדיקלא	במה הארכת ימים?												^	כה.
אמר ליה: [רבי עקיבא]													o	כה.
אמר להו: [רבי נחוניא הגדול]	רבי, אם נאמר (במדבר כ"ח) כבש למה נאמר אחד?												o	כה.
אמר ליה: [רבי נחוניא הגדול]	צורבא מדרבנן הוא, שבקוהו.												o	כה.
אמר להו: [רבי נחוניא הגדול]	אחד - מיוחד שבעדרו.												!	כה.
אמר להו: [רבי נחוניא הגדול]	מימי לא קבלתי מתנות, ולא עמדתי על מדותי, וותרן בממוני הייתי.												!	כה.
לא קבלתי מתנות	[רבי נחוניא הגדול]												!	כה.
כי הא דרבי אלעזר, כי הוה משדרי ליה מתנות מבי נשיאה לא הוה שקיל, כי הוה מזמני ליה - לא הוה אזיל, אמר להו: לא ניחא לכו דאחיה? דכתיב (משלי ט"ו) שונא מתנת יחיה.	[רבי אלעזר]												o	כה.
רבי זירא, כי הוה משדרי ליה מבי נשיאה - לא הוה שקיל, כי הוה מזמני ליה - אזיל, אמר: אתייקורי דמתייקרי בי.	[רבי זירא]												o	כה.
ולא עמדתי על מדותי	[רבי נחוניא הגדול]												!	כה.
כל המעביר על מדותיו מעבירין ממנו כל פשעיו, שנאמר (מיכה ז) נשא עון ועבר על פשע, למי נושא עון - למי שעובר על פשע.	דאמר רבא:												! ■	כה.
שאל רבי את רבי יהושע בן קרחה: אמר להו: [רבי יהושע בן קרחה]	במה הארכת ימים?												^	כה.
אמר להו: [רבי יהושע בן קרחה]	קצת בחיי?												o	כה.
אמר להו: [רבי]	רבי, תורה היא וללמוד אני צריך.												!	כה.
אמר להו: [רבי יהושע בן קרחה]	מימי לא - נסתכלתי בדמות אדם רשע.												!	כה.
דאמר רבי יוחנן: ענינו כהות, שנאמר (בראשית כ"ז) ויהי כי זקן יצחק ותכהין עיניו מראת, משום דאסתכל בעשו הרשע.	רבי אלעזר:												! ■	כה.
והא גרמא ליה?													o	כה.
והאמר רבי יצחק: (כ) הנה הוא לך כסות עינים, אל תקרי כסות אלא כסיית עינים	והאמר רבי יצחק:												o	כה.
הא והא גרמא ליה.													!	כה.
מהכא: (משלי י"ח) שאת פני רשע לא טוב.	רבא:												! ■	כה.
רבי, ברכני	בשעת פטירתו אמר להו: [רבי]													כה.
אמר להו: [רבי יהושע בן קרחה]	אמר להו: יהי רצון שתגיע לחצי ימי.												o	כה.

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>		<p>מימרא-statement- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-</p>		<p>מקרא-key:</p>	
מגילה-בני העיר	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ			
ולכולהו לא?	[רבי]			ז	כה.
הבאים אחריו בהמה ירעו?	אמר לו: [רבי יהושע בן קרחה]			!	כה.
יתני לי דלא אסתכלי בגוי	חד: [אבוה בר איה/מנימן בר איה]			■	כה.
יתני לי דלא עבדי שותפות בהדי גוי.	חד: [אבוה בר איה/מנימן בר איה]			■	כה.
במה הארכת ימים?	שאלו תלמידיו את רבי זירא:			^	כה.
מימי לא הקפדתי בתוך ביתי, ולא צעדתי בפני מי שגדול ממני, ולא הרהרתי במבואות המטונפות, ולא הלכתי ארבע אמות בלא תורה ובלא תפילין, ולא ישנתי בבית המדרש לא שינת קבע ולא שינת עראי, ולא ששתי בתקלת חבירי, ולא קראתי לחבירי בחינתו, ואמרי לה: בחניכתי.	אמר להם: [רבי זירא]			!	כה.
בית הכנסת שחרב אין מספידין בתוכו, ואין מפשילין בתוכו חבלים, ואין פורשין לתוכו מצודות, ואין שוטחין על גג פירות, ואין עושין אותו קפנדריא, שנאמר (ויקרא כ"ו) והשמותי את מקדשיכם - קדושתן אף כשהן שוממין.	ועוד אמר רבי יהודה:			■	כה.
עלו בו עשבים - לא יתלוש, מפני עגמת נפש.				■	כה.
בתי כנסיות אין נוהגין בהן קלות ראש: אין אוכלין בהן, ואין שותין בהן, ואין ניאותין בהם, ואין מטיילין בהם, ואין נכנסין בהן בחמה מפני החמה ובגשמים מפני הגשמים, ואין מספידין בהן הספד של יחיד. אבל קורין בהן, ושונין בהן, ומספידין בהם הספד של רבים.	תנו רבנן: [ת"ק]			■	כה.
אימתי - בישובן, אבל בחורבנן - מניחין אותן ועולין בהן עשבים, ולא יתלוש מפני עגמת נפש.	רבי יהודה:			■	כה:
עשבים - מאן דכר שמייהו?				ז	כה:
ומכבדין אותן, ומרביצין אותן כדי שלא יעלו בהן עשבים.	חסורי מחסרא והכי קתני:			■	כה:
אימתי - בישובן, אבל בחורבנן - מניחין אותן לעלות. עלו בהן עשבים - לא יתלוש, מפני עגמת נפש.	רבי יהודה:			■	כה:
בתי כנסיות שבבבל על תנאי הן עשוין, ואף על פי כן אין נוהגין בהן קלות ראש. ומאי ניהו - חשבונות.	רבי אסי:			■	כה:
בית הכנסת שמחשבין בו חשבונות - מלינין בו את המת.	רבי אסי:			■	כה:
מלינין סלקא דעתך? לא סגי דלאו הכי?				ז	כה:
אלא: לסוף שילינו בו מת מצוה.				■	כה:
ואין ניאותין בהן.				■	כה:
חכמים ותלמידיהם מותרין.	רבא:			■	כה:
מאי בי רבנן - ביתא דרבנן.	דאמר רבי יהושע בן לוי:			■	כה:
ואין נכנסין בהן בחמה מפני החמה ובגשמים מפני הגשמים.				■	כה:
כי הא דרבינא ורב אדא בר מתנה הוו קיימי ושאלו שאילתא מרבא, אתא זילחא דמיטרא. עיילי לבי כנישתא. אמרי: האי דעיילין לבי כנישתא - לאו משום מיטרא, אלא משום דשמעתא בעא צילותא כיומא דאסתנא.				o	כה:
אי אצטריך ליה לאיניש למיקרי גברא מבי כנישתא, מאי?	רב אחא בריה דרבא לרב אשי:			ז	כה:
אי צורבא מרבנן הוא - לימא הלכתא, ואי תנא הוא - לימא מתניתא, ואי קרא הוא, לימא פסוקא. ואי לא - לימא ליה לינוקא: אימא לי פסוקיך. אי נמי, נישטי פורתא וניקום.	אמר ליה: [רב אשי]			!	כה:
ומספידין בהן הספד של רבים.				■	כה:
היכי דמי הספידא דרביים?				^	כה:
כגון הספידא דקאי ביה רב ששת	מחוי רב חסדא:			!	כה:
כגון הספידא דקאי ביה רב חסדא.	מחוי רב ששת:			!	כה:
רפרם אספדה לכלתיה בבי כנישתא, אמר: משום יקרא דידי ודמיתא אתו כוליה עלמא.	[רפרם]			o	כה:

<p>disputants-חולקים ♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>מימרא-statement ■ ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

Talmud Navigator

מגילה-בני העיר	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
רבי זירא ספדיה להווא מרבנן בבי כנישתא, אמר: אי משום יקרא דידי, אי משום יקרא דמיתא, אתו כולי עלמא.	[רבי זירא]											○	כה:
ריש לקיש ספדיה להווא צורבא מרבנן דשכיח בארעא דישראל, דהוי תני הלכתא בעשרים וארבע שורתא, אמר: ווי, חסרא ארעא דישראל גברא רבה.	[ריש לקיש]											○	כה:
ההוא דהוי תני הלכתא סיפרא וספרי ותוספתא, ושכיב. אתו ואמרו ליה לרב נחמן: ליספדיה מך												○	כה:
היכי נספדיה? הי צנא דמלי סיפרי דחסך	אמר: [רב נחמן]											○	כה:
תא חזי מה בין תקיפי דארעא דישראל לחסידי דבבל.												■	כה:
ודאשתמש בתגא חלף	תנן התם:											■	כה:
זה המשתמש במי ששונה הלכות	תני ריש לקיש:											■	כה:
לשתמש איניש במאן דתני ארבעה ולא לשתמש במאן דמתני ארבעה.	ואמר עולא:											■	כה:
כי הא דריש לקיש הוה אזיל באורחא, משא עורקמא דמיא, אתא ההוא גברא ארכביה אכתפיה, וקא מעבר ליה. אמר ליה: קרית? אמר ליה: קרינא. - תנית? - תנינא ארבעה סידרי משנה. - אמר ליה: פסלת לך ארבעה טורי, וטענת בר לקיש אכתפך? שדי בר לקישא במיא - אמר ליה: ניהא לי דאשמעינן למר. - אי הכי גמור מיני הא מלתא	[ריש לקיש]											○	כה:
בנות ישראל הן החמירו על עצמן, שאפילו ראות טיפת דם כחרדל יושבות עליו שבעה נקיים.	דאמר רבי זירא:											○	כה:
כל השונה הלכות מובטח לו שהוא בן עולם הבא, שנאמר (חבקוק ג) הליכות עולם לו, אל תקרי הליכות אלא הלכות.	תנא דבי אליהו:											■	כה:
מבטלין תלמוד תורה להוצאת המת ולהכנסת הכלה.	תנו רבנן:											■	כט:
אמרו עליו על רבי יהודה ברבי אילעאי שהיה מבטל תלמוד תורה להוצאת המת ולהכנסת הכלה.	[רבי יהודה ברבי אילעאי]											○	כט:
במה דברים אמורים - בשאין שם כל צורכו, אבל יש שם כל צורכו - אין מבטלין.												■	כט:
וכמה כל צורכו?												^	כט:
תריסר אלפי גברי ושיתא אלפי שיפורי.	רב שמואל בר איניא משמיה דרב:											!	כט:
תריסר אלפי גברי, ומינייהו שיתא אלפי שיפורי.	ואמרי לה:											!	כט:
כגון דחייצי גברי מאבולא עד סיכרא.	עולא:											!	כט:
כנתינתה כך נטילתה. מה נתינתה בששים ריבוא - אף נטילתה בששים ריבוא. הני מילי - למאן דקרי ותני, אבל למאן דמתני - לית ליה שיעורא.	רב ששת:											!	כט:
בוא וראה כמה חביבין ישראל לפני הקדוש ברוך הוא. שכל מקום שגלו - שכינה עמהן. גלו למצרים - שכינה עמהן, שנאמר: (שמואל א' ב) הנגלה נגלית לבית אביך בהיותם במצרים וגו', גלו לבבל - שכינה עמהן, שנאמר: (ישעיהו מ"ג) למענכם שלחתי בבבלה. ואף כשהן עתידין ליגאל שכינה עמהן, שנאמר: (דברים ל') ושב ה' אליהן את שבותך, והשיב לא נאמר אלא ושב, מלמד שהקדוש ברוך הוא שב עמהן מבין הגליות.	תניא, רבי שמעון בן יוחי:											■	כט:
בבבל היכא?												^	כט:
בבי כנישתא דהוצל, ובבי כנישתא דשף ויתבי בנהרדעא. ולא תימא הכא והכא, אלא: זמנין הכא, וזמנין הכא.	אביי:											!	כט:
יתני לי, דכי מרחיקנא פרסה - עיילנא ומצלינא התם.	אביי:											○	כט:
אבוה דשמואל ולוי הוו יתבי בכנישתא דשף ויתבי בנהרדעא, אתיא שכינה, שמעו קול ריגשא. קמו ונפקו רב ששת הוה יתיב בבי כנישתא דשף ויתבי בנהרדעא, אתיא שכינה ולא נפק. אתו מלאכי השרת וקא מבעתו ליה, אמר לפניו: רבונו של עולם עלוב ושאינו עלוב מי נדחה מפני מי? - אמר להו: שבקוהו.	[רב ששת]											○	כט:
(יחזקאל י"א) ואהי להם למקדש מעט, אמר רבי יצחק: אלו בתי כנסיות ובתי מדרשות שבבבל.	[רבי יצחק]											■	כט:
זה בית רבינו שבבבל.	רבי אלעזר:											■	כט:
מאי דכתיב (תהלים צ) ה' מעון אתה היית לנו - אלו בתי כנסיות ובתי מדרשות.	דרש רבא:											■	כט:
מריש הואי גריסנא בביתא ומצלינא בבי כנישתא, כיון דשמעית להא דקאמר דוד (תהלים כ"ז) ה' אהבתי מעון ביתך, - הואי גריסנא בבי כנישתא.	אביי:											■	כט:

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>		<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-</p>		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ											
מגילה-בני העיר	מאן דאמר														
מימרא															
מאי פרשת שקלים?												^	◇	כט:	
(במדבר כ"ח) צו את בני ישראל ואמרת אליהם את קרבני לחמי	רב:											◇	!	◇	כט:
(שמות ל) כי תשא.	שמואל:											◇	!	◇	כט:
בשלמא למאן דאמר כי תשא - היינו דקרי לה פרשת שקלים, דכתיב בה שקלים. אלא למאן דאמר את קרבני לחמי, הכא מידי שקלים כתיבי התם?												◇	ז	◇	כט:
אין, טעמא מאי - כדרכי טבי.												◇	!	◇	כט:
בשלמא למאן דאמר צו את בני ישראל - משום דכתיבי קרבנות התם, כדרכי טבי. אלא למאן דאמר כי תשא, קרבנות מי כתיבי? שקלים לאדנים כתיבי?												◇	ז	◇	כט:
שלש תרומות הן, של מזבח למזבח, ושל אדנים לאדנים, ושל בדק הבית לבדק הבית.	כדנני רב יוסף:											◇	!	◇	כט:
בשלמא למאן דאמר כי תשא היינו דשני האי ראש חדש משאר ראשי חדשים, אלא למאן דאמר צו את קרבני מאי שני?												◇	ז	◇	כט:
שני, דאילו ראשי חדשים - קרו שיתא בעניינא דיומא, וחד בדראש חודש. ואילו האינדא כולהו בדראש חודש.												◇	!	◇	כט:
הניחא למאן דאמר לסדר פרשיות הוא חוזר, אלא למאן דאמר לסדר הפטרות הוא חוזר, ופרשתא דיומא קרינן, מאי שני?												◇	ז	◇	כט:
שני, דאילו ראשי חדשים קרו שיתא בעניינא דיומא, וחד קרי בדראש חודש, ואילו האינדא קרו תלתא בעניינא דיומא וארבעה קרו בדראש חודש.												◇	!	◇	כט:
ראש חודש אדר שחל להיות בשבת קורין בפרשת שקלים, ומפטירין ביהודע הכהן.	מיתיבי:											◇	ז	◇	כט:
בשלמא למאן דאמר כי תשא - היינו דמפטירין ביהודע הכהן, דדמי ליה, דכתיב (מלכים ב' יב) כסף נפשות ערכו, אלא למאן דאמר את קרבני לחמי, מי דמי?												◇	ז	◇	כט:
דמי, כדרכי טבי.												◇	!	◇	כט:
חל להיות בפרשה הסמוכה לה, בין מלפניה בין מלאחריה - קורין אותה, וכופלין אותה.	מיתיבי:											◇	ז	◇	כט:
בשלמא למאן דאמר כי תשא - היינו דמתרמי בההוא זימנא, אלא למאן דאמר צו את קרבני, מי מתרמי בההוא זימנא?												◇	ז	◇	כט:
אין, לבני מערבא דמסקי לדאורייתא בתלת שנין.												◇	!	◇	כט:
ראש חודש אדר שחל להיות בשבת קורין כי תשא ומפטירין ביהודע הכהן.	תניא כוותיה דשמואל:											◇	■	◇	כט:
ראש חודש אדר שחל להיות בשבת מוציאין שלש תורות וקורין בהן, אחד בענייניו של יום, ואחד בשל ראש חודש, ואחד בכי תשא.	רבי יצחק נפחא:											◇	■	◇	כט:
ראש חודש שבת שחל להיות בשבת מביאין שלש תורות וקורין בהן: אחד בענייניו של יום, ואחד בדראש חודש, ואחד בחנוכה.	ואמר רבי יצחק נפחא:											◇	■	◇	כט:
וצריכא: דאי איתמר בהא - בהא קאמר רבי יצחק, אבל בהך - כרב סבירא ליה, דאמר פרשת שקלים את קרבני לחמי, ובשתי תורות סגי, קמשמע לן.												◇	■	◇	כט:
ולימא הא ולא בעיא הך												◇	ז	◇	כט:
חדא מכלל חבירתה איתמר.												◇	!	◇	כט:
ראש חדש שבת שחל להיות בחול, אמר רבי יצחק נפחא: קרו תלתא בראש חדש וחד בחנוכה.	איתמר: [רבי יצחק נפחא]											◇	■	◇	כט:
קרו תלתא בחנוכה וחד בראש חודש.	רב דימי דמן חיפא:											◇	■	◇	כט:
כוותיה דרבי יצחק נפחא מסתברא, דתדיר ושאינו תדיר - תדיר קודם.	רבי מני:											◇	■	◇	כט:
כוותיה דרב דימי מסתברא, מי גרם לרביעי שיבא - ראש חדש, הלכך רביעי בראש חדש בעי מיקרי.	רבי אבין:											◇	■	◇	כט:
מאי הוי עלה?												◇	^	◇	כט:
אין משגיחין בראש חודש.	רב יוסף:											◇	!	◇	כט:
אין משגיחין בחנוכה.	רבה:											◇	!	◇	כט:
והלכתא: אין משגיחין בחנוכה, וראש חודש עיקר.												◇	■	◇	כט:

<p>disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה ◊ insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת < story-מעשה O</p>		<p>מימרא-statement ■ challenge-קושיא † question-שאלה ^ answer-תירוץ ! ראיה-proof ■</p>													
מגילה-בני העיר		מאן דאמר		כ	י	ט	ז	ו	ה	ד	ג	ב	א		
מקרא-key:															
חל להיות בואתה תצוה, אמר רבי יצחק נפחא: קרו שיתא מואתה תצוה עד כי תשא, וחד מכי תשא עד ועשית.	איתמר: [רבי יצחק נפחא]										◊	■	כט:		
אמרי: אוקומי הוא דקא מוקמי התם.	אביי:										‡		ל.		
קרו שיתא מואתה תצוה עד ועשית, וחד תני וקרי מכי תשא עד ועשית.	אלא אמר אביי:										◊	■	ל.		
חל להיות בפרשה הסמוכה לה, בין מלפניה בין מלאחריה - קורין אותה וכופלין אותה.	מיתיבי:										‡	◊	ל.		
בשלמא לאביי - ניחא, אלא לרבי יצחק נפחא קשיא											‡		ל.		
ולאביי מי ניחא? תינה לפניה, לאחריה היכי משכחת לה? - אלא מאי אית לך למימר - כופלה בשבתות, הכא נמי - כופלה בשבתות.	אמר לך רבי יצחק נפחא:										!	◊	ל.		
חל להיות בכי תשא עצמה, אמר רבי יצחק נפחא: קרו שיתא מן ועשית עד ויקהל וחד קרי מכי תשא עד ועשית.	[רבי יצחק נפחא]										◊	■	ל.		
השתא אמרי: למפרע הוא דקרי	מתקיף לה אביי:										‡		ל.		
קרו שיתא עד ויקהל וחד תני וקרי מכי תשא עד ועשית.	אלא אמר אביי:										◊	■	ל.		
חל להיות בכי תשא עצמה - קורין אותה וכופלין אותה. חל להיות בתוך השבת מקדימין לשבת שעברה.	תניא כוותיה דאביי:										■	■	ל.		
ראש חדש אדר שחל להיות בערב שבת, רב אמר: מקדימין	איתמר: [רב]										◊	■	ל.		
מאחרין.	שמואל:										◊	■	ל.		
מקדימין	רב:											■	< ל.		
דאם כן - בצרי להו יומי שולחנות	[רב]										■	◊	ל.		
מאחרין	שמואל:											■	< ל.		
סוף סוף חמיסר במעלי שבתא מיקלע, ושולחנות לא נפקי עד חד בשבא, הלכך מאחרין.	אמר לך: [שמואל]											■	◊	ל.	
חל להיות בתוך השבת מקדימין לשעבר, ומפסיקין לשבת אחרת.	תנן:											‡	◊	ל.	
מאי לאו - אפילו בערב שבת												‡		ל.	
לא, בתוך השבת דוקא.												!	◊	ל.	
איזו היא שבת ראשונה - כל שחל ראש חודש אדר להיות בתוכה, ואפילו בערב שבת.	תא שמע:											‡	◊	ל.	
מאי לאו - אפילו בערב שבת דומיא דתוכה, מה תוכה - מקדימין, אף ערב שבת - מקדימין												‡		ל.	
בה	שמואל:											!	◊	ל.	
בה.	וכן תנא דבי שמואל:											■		ל.	
כתנאי:												■		ל.	
מסרגין לשבתות, דברי רבי יהודה הנשיא.	[רבי יהודה הנשיא]										◊	■	◊	ל.	
אין מסרגין.	רבי שמעון בן אלעזר:										◊	■	◊	ל.	
אימתי אני אומר אין מסרגין - בזמן שחל להיות בערב שבת, אבל בזמן שחל להיות בתוך השבת - מקדים וקורא משבת שעברה, אף על פי שהוא שבת.	רבי שמעון בן אלעזר:											■	◊	ל.	
בשניה זכור וכו'.													■	< ל.	
איתמר, פורים שחל להיות בערב שבת. רב אמר: מקדימין פרשת זכור	[רב]											◊	■	◊	ל.
מאחרין.	שמואל:											◊	■	◊	ל.
מקדימין	רב:												■	< ל.	

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
---	---

מקרא-key:

Talmud Navigator

מגילה-בני העיר	מאימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ		
ובתעניות למה לי הפסקה? ליקרי מצפרא בענינא דיומא, ובמנחה - בתעניתא									;															ל:
מסייע ליה לרב הונא									!															ל:
מצפרא כינופיא.		דאמר רב הונא:							■	!														ל:
היכי עבדינן?									^															ל:
מצפרא לפלגיה דיומא מעינין במילי דמתא, מפלגיה דיומא לפניא - ריבעא דיומא קרא ומפטרי, וריבעא דיומא בעו רחמי, שנאמר (נחמיה ט') ויקראו בספר תורת ה' אלהיהם רביעית היום ורביעית מתודים ומשתחוים		אביי:							!															ל:
ואיפוך אנא									;															ל:
לא סלקא דעתך, דכתיב (עזרא ט') ואלי יאספו כל חרד בדברי אלהי ישראל על מעל הגולה ואני ישב משומם עד למנחת הערב, וכתיב ובמנחת הערב קמתי מתענית.									!															ל:
בפסח קורין בפרשת מועדות של תורת כהנים																								מג
בעצרת (דברים ט"ז) שבעה שבועות																								ל:
בראש השנה (ויקרא כג) בחדש השביעי באחד לחדש																								ל:
ביום הכפורים (ויקרא ט"ז) אחרי מות.																								ל:
ביום טוב הראשון של חג קורין בפרשת מועדות שבתורת כהנים, ובשאר כל ימות החג בקרבנות החג.																								ל:
בחנוכה (במדבר ז') בנשיאים																								ל:
בפורים (שמות י"ז) ויבא עמלק																								ל:
בראשי חדשים - (במדבר כ"ח) ובראשי חדשיכם.																								ל:
במעמדות - במעשה בראשית																								ל:
בתעניות - ברכות וקללות. אין מפסיקין בקללות, אלא אחד קורא את כולן.																								ל:
בשני ובחמישי, בשבת במנחה - קורין כסדרן, ואין עולים להם מן החשבון																								לא.
שנאמר: (ויקרא כ"ג) וידבר משה את מעדי ה' אל בני ישראל, - מצותן שיהו קורין כל אחד ואחד בזמנו.																								לא.
בפסח קורין בפרשת מועדות, ומפטירין בפסח (יהושע ה') גלגל.	תנו רבנן:																							לא.
והאידינא דאיכא תרי יומי, יומא קמא בפסח גלגל, ולמחר - בפסח (מלכים ב' כ"ג) 'אשיהו.																								לא.
ושאר ימות הפסח מלקט וקורא מענינו של פסח.																								לא.
מאי היא?	רב פפא:																							לא.
מאפ"ו סימן.	[רב פפא]																							לא.
יום טוב האחרון של פסח קורין (שמות י"ג) ויהי בשלה ומפטירין (שמואל ב' כ"ב) וידבר דוד, ולמחר (דברים ט"ו) כל הבכור, ומפטירין (ישעיהו י') עוד היום.																								לא.
והאידינא נהוג עלמא למיקרי: משך תורא קדש בכספא פסל במדברא שלה בוכרא.	אביי:																							לא.
בעצרת (דברים ט"ז) שבעה שבועות ומפטירין (חבקוק ג') בחבקוק	[ת"ק]																							לא.
(שמות י"ט) בחדש השלישי, ומפטירין (יחזקאל א') במרכבה.	אחרים:																							לא.
והאידינא דאיכא תרי יומי - עבדינן כתרווייהו, ואיפכא.																								לא.
בראש השנה (במדבר כ"ט) בחדש השביעי, ומפטירין (ירמיהו ל"א) הבן יקיר לי אפרים	[ת"ק]																							לא.
(בראשית כ"א) וה' פקד את שרה, ומפטירין (שמואל א' ב') בחנה.	יש אומרים:																							לא.

<p>disputants-חולקים</p> <p>◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review</p> <p>< מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment</p> <p>O מעשה-story</p> <p>■ מירא-statement</p> <p>⚡ קושיא-challenge</p> <p>^ שאלה-question</p> <p>! תירוץ-answer</p> <p>■ ראיה-proof</p>	<p>מקרא-key:</p>
---	-------------------------

מגילה-בני העיר	מירא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ		
והאידנא דאיכא תרי יומי, יומא קמא - כיש אומרם, למחר (בראשית כ"ב) והאלהים נסה את אברהם, ומפטירין הבן יקיר.																								לא.
ביום הכפורים קורין (ויקרא ט"ז) אחרי מות ומפטירין (ישעיהו נ"ז) כי כה אמר רם ונשא, ובמנחה קורין בעריות ומפטירין בזונה.																								לא.
כל מקום שאתה מוצא גבורתו של הקדוש ברוך הוא אתה מוצא ענוותנותו דבר זה כתוב בתורה ושנוי בנביאים ומשולש בכתובים.		רבי יוחנן:																						לא.
כתוב בתורה - (דברים י') כי ה' אלהיכם הוא אלהי האלהים ואדני האדנים, וכתוב בתורה עשה משפט יתום ואלמנה.																								לא.
שנוי בנביאים - (ישעיהו נ"ז) כה אמר רם ונשא שכן עד וקדוש וגו', וכתוב בתורה ואת דכא ושפל רוח.																								לא.
משולש בכתובים דכתיב (תהלים ס"ח) סלו לרכב בערבות ביה שמו, וכתוב בתורה אבי יתומים ודין אלמנות.																								לא.
יום טוב הראשון של חג קורין בפרשת מועדות שבתורת כהנים, ומפטירין (זכריה י"ד) הנה יום בא לה', והאידנא דאיכא תרי יומי, למחר מיקרא הכי נמי קרינן, אפטורי מאי מפטירין? (מלכים א' ח') ויקהלו אל המלך שלמה, ושאר כל ימות החג קורין בקרבנות החג.																								לא.
יום טוב האחרון קורין כל הבכור מצות וחוקים ובכור, ומפטירין (מלכים א' ט') ויהי ככלות שלמה. למחר קורין וזאת הברכה ומפטירין (מלכים א' ח') ויעמד שלמה.																								לא.
שבת שחל להיות בחולו של מועד, בין בפסח בין בסוכות, מקרא קרינן (שמות ל"ג) ראה אתה, אפטורי, בפסח - (יהזקאל ל"ו) העצמות היבשות, ובסוכות - (יהזקאל ל"ח) כיום בוא גוג.		רב הונא אמר רב:																						לא.
בחנוכה - בנשיאים, ומפטירין (זכריה ג') בנרות דזכריה. ואי מיקלעי שתי שבתות, קמייתא - בנרות דזכריה, בתרייתא - (מלכים א' ז') בנרות שלמה.																								לא.
בפורים - (שמות י"ז) ויבא עמלק.																								לא.
בראשי חדשים - (במדבר כ"ח) ובראשי חדשים.																								לא.
ראש חדש שחל להיות בשבת מפטירין (ישעיהו ס"ו) והיה מדי חדש בחדשו. חל להיות באחד בשבת, מאתמול מפטירין (שמואל א' ב') ויאמר לו יהונתן מחר חדש.																								לא.
ראש חדש אב שחל להיות בשבת מפטירין (ישעיהו א') חדשים ומועדים שנהא נפשי היו עלי לטרח. מאי היו עלי לטרח? אמר הקדוש ברוך הוא: לא דיין להם לישראל שחוטאין לפני, אלא שמטריחין אותי לידע איזו גזירה קשה אביא עליהם.		רב הונא:																						לא:
בתשעה באב גופיה מאי מפטירין?																								לא:
(ישעיהו א') איכה היתה לזונה		רב:																						לא:
מקרא מאי?																								לא:
(ויקרא כ"ו) ואם לא תשמעו לי		תניא - אחרים:																						לא:
(במדבר י"ד) עד אנה ינאצני העם הזה		רבי נתן בר יוסף:																						לא:
(במדבר י"ד) עד מתי לעדה הרעה הזאת.		יש אומרם:																						לא:
האידנא נהוג עלמא למיקרי (דברים ד') כי תוליד בנים, ומפטירין (ירמיהו ח') אסף אסיפם.		אביי:																						לא:
במעמדות במעשה בראשית וכו'.																								לא:
מנהני מילי?																								לא:
אלמלא מעמדות לא נתקיימו שמים וארץ, שנאמר (ירמיהו ל"ג) אם לא בריתי יומם ולילה חקות שמים וארץ לא שמתי, וכתוב (בראשית ט"ו) ויאמר ה' אלהים במה אדע כי אירשנה, אמר אברהם לפני הקדוש ברוך הוא: רבוננו של עולם שמא חס ושלום ישראל חוטאים לפניך ואתה עושה להם כדור המבול וכדור הפלגה? - אמר לו: לאו. - אמר לפניו: רבוננו של עולם, במה אדע? - אמר לו: קחה לי עגלה משלשת וגו'. - אמר לפניו: רבוננו של עולם, תינה בזמן שבת המקדש קיים, בזמן שאין בית המקדש קיים מה תהא עליהם? - אמר לו: כבר תקנתי להם סדר קרבנות, כל זמן שקוראין בהן מעלה אני עליהן כאילו מקריבין לפני קרבן, ומוחל אני על כל עונותיהם.		רבי אמי:																						לא:
בתעניות ברכות וקללות ואין מפסיקין בקללות.																								לא:
מנא הני מילי?																								לא:
דאמר קרא (משלי ג') מוסר ה' בני אל תמאס.		רב חייה בר גמדה אמר רבי אסי:																						לא:
לפי שאין אומרם ברכה על הפורענות.		ריש לקיש:																						לא:

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>		<p>מימרא-statement- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-</p>		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ										
מגילה-בני העיר	מימרא	מאן דאמר												
	אלא היכי עביד?											א		לא:
	כשהוא מתחיל - מתחיל בפסוק שלפניהם, וכשהוא מסיים - מסיים בפסוק שלאחריהן.	תנא:										!	◇	לא:
	לא שנו אלא בקללות שבתורת כהנים, אבל קללות שבמשנה תורה - פוסק. מאי טעמא? הללו - בלשון רבים אמורות, ומשה מפי הגבורה אמרן. והללו - בלשון יחיד אמורות, ומשה מפי עצמו אמרן.	אביי:											◇	לא:
	לוי בר בוטי הוה קרי וקא מגמגם קמיה דרב הונא בארורי											○		לא:
	אכנפשו, לא שנו אלא קללות שבתורת כהנים, אבל שבמשנה תורה - פוסק.	אמר לו: [רב הונא]										■		לא:
	עזרא תיקן להן לישראל שיהו קורין קללות שבתורת כהנים קודם עצרת, ושבמשנה תורה קודם ראש השנה.	תניא, רבי שמעון בן אלעזר:											◇	לא:
	מאי טעמא?											א		לא:
	כדי שתכלה השנה וקללותיה.	אביי ואיתימא ריש לקיש:										!	◇	לא:
	בשלמא שבמשנה תורה איכא כדי שתכלה שנה וקללותיה, אלא שבתורת כהנים, אטו עצרת ראש השנה היא?											ז		לא:
	אין, עצרת נמי ראש השנה היא											!		לא:
	ובעצרת על פירות האילן.	דתנן:										!	◇	לא:
	אם יאמרו לך זקנים: סתור וילדים: בנה - סתור ואל תבנה, מפני שסתירת זקנים - בנין, ובנין נערים - סתירה, וסימן לדבר: (מלכים א' י"ב) רחבעם בן שלמה.	תניא, רבי שמעון בן אלעזר:											◇	לא:
	מקום שמפסיקין בשבת שחרית שם קורין במנחה, במנחה - שם קורין בשני, בשני - שם קורין בחמישי, בחמישי - שם קורין לשבת הבאה, דברי רבי מאיר.	תנו רבנן: [רבי מאיר]											◇	לא:
	מקום שמפסיקין בשבת שחרית - שם קורין במנחה, ובשני ובחמישי ולשבת הבאה.	רבי יהודה:											◇	לא:
	הלכה, מקום שמפסיקין בשבת שחרית - שם קורין במנחה ובשני ובחמישי ולשבת הבאה.	רבי זירא:											◇	לא:
	ולימא: הלכה כרבי יהודה											ז		לא:
	משום דאפכי להו.											!		לב.
	פותח ורואה, גולל ומברך, וחוזר ופותח וקורא, דברי רבי מאיר.	תנו רבנן: [רבי מאיר]											◇	לב.
	פותח ורואה ומברך וקורא.	רבי יהודה:											◇	לב.
	מאי טעמא דרבי מאיר											א	◇	לב.
	כדעולא											!		לב.
	מפני מה אמרו הקורא בתורה לא יסייע למתורגמן - כדי שלא יאמרו תרגום כתוב בתורה	דאמר עולא:										!	◇	לב.
	הכא נמי - כדי שלא יאמרו ברכות כתובין בתורה.											!		לב.
	ורבי יהודה											ז		לב.
	תרגום איכא למיטעי, ברכות - ליכא למיטעי.	[רבי יהודה]										!	◇	לב.
	הלכה, פותח ורואה ומברך וקורא.	רבי זירא אמר רב מתנה:											◇	לב.
	ולימא הלכה כרבי יהודה											ז		לב.
	משום דאפכי להו.											!		לב.
	הלוחות והבימות אין בהן משום קדושה.	רבי זירא אמר רב מתנה:											◇	לב.
	הגולל ספר תורה צריך שיעמידנו על התפר.	רבי שפטיה אמר רבי יוחנן:											◇	לב.
	הגולל ספר תורה - גוללו מבחוץ ואין גוללו מבפנים, וכשהוא מהדקו - מהדקו מבפנים, ואינו מהדקו מבחוץ.	ואמר רבי שפטיה אמר רבי יוחנן:											◇	לב.

<p>מקרא-key:</p> <p>disputants-חולקים- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>		<p>מימרא-statement- קושיא-challenge- שאלה-question- תירוץ-answer- ראיה-proof-</p>		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ										
מגילה-בני העיר	מאן דאמר													
מירא	מאן דאמר													
עשרה שקראו בתורה - הגדול שבהם גולל ספר תורה. הגוללו נוטל שכר כולן	ואמר רבי שפטיה אמר רבי יוחנן:												◊	לב.
עשרה שקראו בתורה - הגולל ספר תורה קיבל שכר כולן.	דאמר רבי יהושע בן לוי:													לב.
שכר כולן סלקא דעתך?												?		לב.
אלא אימא: קיבל שכר כנגד כולן.												!	◊	לב.
מנין שמשמשין בבת קול - שנאמר (ישעיהו ל') ואזניך תשמענה דבר מאחריך לאמר. והני מילי - דשמע קל גברא במתא, וקל איתתא בדברא. והוא דאמר הין הין, והוא דאמר לאו לאו.	ואמר רבי שפטיה אמר רבי יוחנן:												◊	לב.
כל הקורא בלא נעימה ושונה בלא זמרה - עליו הכתוב אומר (יחזקאל כ') וגם אני נתתי להם חקים לא טובים וגו'.	ואמר רבי שפטיה אמר רבי יוחנן:												◊	לב.
משום דלא ידע לבסומי קלא (יחזקאל כ') משפטים לא יחיו בהם קרית ביה?	מתקף לה אביי:											?		לב.
אלא כדרב מרשיא	[אביי]												◊	לב.
שני תלמידי חכמים היושבים בעיר אחת ואין נוחין זה את זה בהלכה - עליהם הכתוב אומר וגם אני נתתי להם חקים לא טובים ומשפטים לא יחיו בהם.	דאמר: [רב מרשיא]												◊	לב.
כל האוחז ספר תורה ערום נקבר ערום.	רבי פרנך אמר רבי יוחנן:												◊	לב.
ערום סלקא דעתך?													?	לב.
אלא אימא: נקבר ערום בלא מצות.													!	לב.
בלא מצות סלקא דעתך?													?	לב.
נקבר ערום בלא אותה מצוה.	אלא אמר אביי:												◊	לב.
מוטב תיגלל המטפחת ואל יגלל ספר תורה.	רבי ינאי בריה דרבי ינאי סבא משמיה דרבי ינאי רבה:												◊	לב.
(ויקרא כ"ג) וידבר משה את מעדי ה' אל בני ישראל, מצותן שיהיו קורין אותן כל אחד ואחד בזמנו.													◊	לב.
משה תיקן להם לישראל שיהיו שואלין ודורשין בענינו של יום, הלכות פסח בפסח, הלכות עצרת בעצרת, הלכות חג מחג.	תנו רבנן:												◊	לב.
הדרן עלך בני העיר וסליקא לה מסכת מגילה													◊	

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>		<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ											
מועד קטן-משקין בית השלחין	מירא	מאן דאמר													
משקין בית השלחין במועד ובשביעית, בין ממעיין שיצא בתחילה, בין ממעיין שלא יצא בתחילה. אבל אין משקין לא ממי הגשמים, ולא ממי הקילון.															ב. מ
ואין עושין עוגיות לגפנים.															ב.
אין עושין את האמה בתחילה במועד ובשביעית	רבי אלעזר בן עזריה:														ב.
עושין את האמה בתחילה בשביעית, ומתקנין את המקולקלות במועד.	חכמים:														ב.
ומתקנין את קלקולי המים שברשות הרבים, וחוטטין אותן, ומתקנין את הדרכים ואת הרחובות ואת מקוות המים, ועושין כל צורכי הרבים, ומציינין את הקברות, ויוצאין אף על הכלאים.															ב.
השתא יש לומר ממעיין שיצא בתחילה, דאתי לאינפולי - משקין, ממעיין שלא יצא בתחילה, דלא אתי לאינפולי, מיבעיא?															ב. ג
איצטריך אי תנא מעיין שיצא בתחילה - הוה אמנא: הכא הוא דבית השלחין - אין, בית הבעל - לא, משום דאתי לאינפולי. אבל מעיין שלא יצא בתחילה, דלא אתי לאינפולי, אימא אפילו בית הבעל נמי, קא משמע לן: לא שנא מעיין שיצא בתחילה, ולא שנא מעיין שלא יצא בתחילה, בית השלחין - אין, בית הבעל - לא.	אמרי:														ב.
ומאי משמע דהאי בית השלחין לישנא דצחותא היא															ב.
דכתיב (דברים כ"ה) ואתה עיף ויגע ומתרגמינן: ואת משלהי ולא.															ב.
ומאי משמע דהאי בית הבעל לישנא דמייתבותא היא															ב.
דכתיב (ישעיהו ס"ב) כי יבעל בחור בתולה, ומתרגמינן: ארי כמה דמיתותב עולם עם בתולתא יתייתבון בגויך בנייד.															ב.
מאן תנא דפסידא - אין, הרווחה - לא, ואפילו במקום פסידא מיטרח נמי לא טרחינן?															ב.
רבי אליעזר בן יעקב היא	רב הונא:														ב.
מושכין את המים מאילן לאילן, ובלבד שלא ישקה את השדה כולה.	דתנן, רבי אליעזר בן יעקב:														ב.
אימור דשמעת ליה לרבי אליעזר הרווחה דלא, טירחא במקום פסידא מי שמעת ליה?															ב.
הא מני - רבי יהודה היא	אלא אמר רב פפא:														ב.
מעיין היוצא בתחילה משקין ממנו אפילו שדה בית הבעל, דברי רבי מאיר.	דתניא: [רבי מאיר]														ב.
אין משקין אלא שדה בית השלחין שחרבה.	רבי יהודה:														ב.
לא כך ולא כך.	רבי אלעזר בן עזריה:														ב.
לא יפנה אדם אמת המים וישקה לגינתו ולחורבתו בחולו של מועד.	יתר על כן אמר רבי יהודה:														ב.
מאי חרבה?															ב.
אילימא חרבה ממש															ב.
למה לי דמשקי לה?															ב.
שחרבה ממעיין זה, ויצא לה מעיין אחר.	אביי:														ב.
לא כך ולא כך.	רבי אלעזר בן עזריה:														ב. <
לא שנא חרב מעינה ולא שנא לא חרב מעינה, מעיין שיצא בתחילה - לא.															ב.
וממאי? דלמא עד כאן לא קאמר רבי יהודה בית השלחין אין, בית הבעל לא - אלא מעיין שיצא בתחילה, דלמא אתי לאינפולי. אבל מעיין שלא יצא בתחילה, דלא אתי לאינפולי - אפילו בית הבעל נמי.															ב.
אם כן מתניתין אמאן תרמייה?															ב.
אלא: לרבי יהודה לא שנא מעיין שיצא בתחילה ולא שנא מעיין שלא יצא בתחילה, בית השלחין - אין, בית הבעל - לא. והאי דקתני מעיין שיצא בתחילה - להודיעך כחו דרבי מאיר, דאפילו מעיין היוצא בתחילה משקין ממנו אפילו שדה הבעל.															ב.
המנכש והמשקה מים לזרעים בשבת, משום מאי מתרינן ביה? רבה אמר משום חורש	אתמר: [רבה]														ב.

<p>disputants-חולקים ♦ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review ◊ מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment < מעשה-story-O</p>	<p>מימרא-statement ■ קושיא-challenge ◊ שאלה-question ^ תירוץ-answer ! ראיה-proof ■</p>
--	---

מקרא-key:

Talmud Navigator

מועד קטן-משקין בית השלחין	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
משום זורע.	רב יוסף:								◊	■		ב:
כוותי ידידי מסתברא, מה דרכו של חורש - לרפויי ארעא, האי נמי מרפויי ארעא.	רבה:								■			ב:
כוותי ידידי מסתברא, מה דרכו של זורע - לצמוחי פירא, הכא נמי מצמח פירא.	רב יוסף:								■			ב:
לדידך קשיא, ולרב יוסף קשיא.	אביי לרבה:								◊	◊		ב:
לדידך קשיא: משום חורש אין, משום זורע לא?									◊			ב:
לרב יוסף קשיא: משום זורע אין, משום חורש לא?									◊			ב:
וכי תימא כל היכא דאיכא תרתי לא מיחייב אלא חדא									!			ב:
וזמר וצריך לעצים - חייב שתיים, אחת משום נוטע ואחת משום קוצר.	והאמר רב כהנא:								◊	◊		ב:
קשיא.									■			ב:
המנכש והמחפה לכלאים - לוקה	איתיביה רב יוסף לרבה: [ת"ק]								◊	◊		ב:
אף המקיים.	רבי עקיבא:								◊	◊		ב:
בשלמא לידי דאמינא משום זורע - היינו דאסירא זריעה בכלאים, אלא לדידך דאמרת משום חורש - חרישה בכלאים מי אסירא?									◊			ב:
משום מקיים.	אמר ליה: [רבה]								!			ב:
אף המקיים	והא מדקתני סיפא - רבי עקיבא:								◊	◊		ב:
מכלל דתנא קמא לאו משום מקיים הוא									◊			ב:
כולה רבי עקיבא היא, ומאי טעם קאמר מאי טעם המנכש והמחפה בכלאים לוקה - משום מקיים, שרבי עקיבא אומר אף המקיים.									!			ב:
מאי טעמא דרבי עקיבא									^			ב:
(ויקרא י"ט) שדך לא תזרע כלאים אין לי אלא זורע, מקיים מניין? תלמוד לומר כלאים שדך לא.	דתניא:								!			ב:
משקין בית השלחין במועד ובשביעית.	תנן:								◊	◊		ב:
בשלמא מועד משום טירחא הוא, ובמקום פסידא שרו רבנן. אלא שביעית, בין למאן דאמר משום זורע, ובין למאן דאמר משום חורש - זריעה וחרישה בשביעית מי שרי?									◊			ב:
בשביעית בזמן הזה, ורבי היא.	אביי:								!			ב:
(דברים ט"ו) וזה דבר השמטה שמוט - בשתי שמיטות הכתוב מדבר, אחת שמיטת קרקע ואחת שמיטת כספים. בזמן שאתה משמט קרקע - אתה משמט כספים, ובזמן שאי אתה משמט קרקע - אי אתה משמט כספים.	דתניא, רבי:								!			ב:
אפילו תימא רבנן, אבות אסר רחמנא, תולדות לא אסר רחמנא, דכתיב (ויקרא כ"ה) ובשנה השביעית שבת שבתון יהיה לארץ שדך לא תזרע וגו'. מכדי, זמירה בכלל זריעה, ובצירה בכלל קצירה, למאי הלכתא כתבינהו רחמנא? למימרא: דאהני תולדות - מיהייב, אאחרנייתא - לא מיהייב.	רבא:								!			ב:
ולא?									◊			ג:
שדך לא תזרע וכרמך לא תזמר, אין לי אלא זירוע וזימור, מנין לניכוש ולעידור ולכיסוח? תלמוד לומר: שדך לא כרמך לא. לא כל מלאכה שבשדך, ולא כל מלאכה שבכרמך.	והתניא:								◊	◊		ג:
מנין שאין מקרסמין, ואין מורדין, ואין מפסגין באילן - תלמוד לומר: שדך לא כרמך לא, לא כל מלאכה שבשדך ולא כל מלאכה שבכרמך.									◊			ג:
מנין שאין מזבלין, ואין מפרקין, ואין מאבקין, ואין מעשנין באילן - תלמוד לומר: שדך לא כרמך לא, כל מלאכה שבשדך לא, וכל מלאכה שבכרמך לא.									◊			ג:
יכול לא יקשקש תחת הזיתים, ולא יעדר תחת הגפנים, ולא ימלא נקעים מים, ולא יעשה עוגיות לגפנים - תלמוד לומר: שדך לא תזרע זריעה בכלל היתה, ולמה יצתה - להקיש אליה, לומר לך: מה זריעה מיוחדת, עבודה שבשדה ושכרם - אף כל שהיא עבודה שבשדה ושכרם									◊	◊		ג:
מדרבנן, וקרא - אסמכתא בעלמא.									!			ג:
וקשקוש בשביעית מי שרי? והא כתיב (שמות כ"ג) והשביעית תשמטנה ונטשתה. תשמטנה - מלקשקש, ונטשתה - מלסקל									◊			ג:

<p>מימרא-statement קושיא-challenge שאלה-question תירוץ-answer! ראיה-proof</p>		<p>חולקים-disputants נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment מעשה-story מקרא-key</p>		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
מועד קטן-משקין בית השלחין	מאן דאמר												
מירא	רב עוקבא בר חמא:										!		
תרי קשקושי הוּו חד - אברויי אילני, וחד - סתומי פילי. אברויי אילן - אסור, סתומי פילי - שרי.	איתמר: [חד:רבי יוחנן/רבי אלעזר]										!		
החורש בשביעית, רבי יוחנן ורבי אלעזר. חד אמר: לוקה	וחד: [רבי יוחנן/רבי אלעזר]										!		
אינו לוקה.											!		
לימא בדרכי אבין אמר רבי אילעא קמפלגי											!		
כל מקום שנאמר כלל בעשה, ופרט בלא תעשה - אין דנין אותו בכלל ופרט וכלל.	דאמר רבי אבין אמר רבי אילעא:										!		
מאן דאמר לוקה - לית ליה דרבי אבין אמר רבי אילעא											!		
ומאן דאמר אינו לוקה - אית ליה דרבי אבין											!		
לא, דכולי עלמא לית ליה דרבי אבין אמר רבי אילעא. מאן דאמר לוקה - שפיר. ומאן דאמר אינו לוקה - אמר לך: מכדי, זמירה בכלל זריעה, ובצירה בכלל קצירה, למאי הלכתא כתבינהו רחמנא? למימר דאהני תולדות הוא דמיחייב, אתולדה אחרינא - לא מיחייב											!		
ולא?											!		
שדך לא תזרע וכרמך לא תזמר אין לי אלא זירוע וזימור, מנין לעידור ולקישוקש ולכיסוח - תלמוד לומר: שדך לא כרמך לא, לא כל מלאכה שבשדך, ולא כל מלאכה שבכרמך.	והתניא:										!		
ומנין שאין מקרסמין ואין מזרדין ואין מפסגין באילן - תלמוד לומר: שדך לא, כרמך לא, כל מלאכה שבשדך לא, כל מלאכה שבכרמך לא.											!		
מנין שאין מזבלין ואין מפרקין ואין מעשנין באילן - תלמוד לומר: שדך לא כרמך לא, כל מלאכה שבשדך לא, וכל מלאכה שבכרמך לא.											!		
יכול לא יקשקש תחת הזיתים, ולא יעדר תחת הגפנים, ולא ימלא נקעים מים, ולא יעשה עוגיות לגפנים - תלמוד לומר: שדך לא תזרע, זריעה בכלל היתה, ולמה יצתה - להקיש אליה, לומר לך: מה זריעה מיוחדת - עבודה שבשדה ושכרם, - אף כל שהיא עבודה שבשדה ושכרם											!		
מדרבנן, וקרא אסמכתא בעלמא.											!		
יכול ילקה על התוספת - ונסיב לה תלמודא לפטורא, ולא ידענא מאי תלמודא ומאי תוספת.	כי אתא רב דימי:										!		
חרישה, והכי קאמר: יכול ילקה על חרישה, דאתיא מכלל פרט וכלל, ונסיב ליה תלמודא לפטורא, דאם כן, כל הני פרטי למה לי?	רבי אלעזר:										!		
ימים שהוסיפו חכמים לפני ראש השנה, והכי קאמר: יכול ילקה על תוספת ראש השנה, דאתיא (שמות ל"ד) מבחריש ובקציר תשבת, ונסיב לה תלמודא לפטורא, כדבעינן למימר לקמן.	רבי יוחנן:										!		
מאי ימים שלפני ראש השנה?											!		
עד מתי חורשין בשדה אילן ערב שביעית? בית שמאי אומרים: כל זמן שיפה לפני	כדתנן: [בית שמאי]										!		
עד העצרת.	בית הלל:										!		
וקרובין דברי אלו להיות כדברי אלו.											!		
ועד מתי חורשין שדה הלבן ערב שביעית - משתכלה הלחה, וכל זמן שבני אדם חורשים ליטע מקשאות ומדלעות.	[ת"ק]										!		
אם כן - נתנה תורה שיעור לכל אחד ואחד בידן אלא: בשדה הלבן - עד הפסח, ובשדה האילן - עד העצרת.	רבי שמעון:										!		
רבן גמליאל ובית דין נמנו על שני פרקים הללו ובטלום.	רבי שמעון בן פזי אמר רבי יהושע בן לוי משום בר קפרא:										!		
רבן גמליאל ובית דין נמנו על שני פרקים הללו ובטלום?	רבי זירא לרבי אבהו, ואמרי לה ריש לקיש לרבי יוחנן:										!		
אין בית דין יכול לבטל דברי בית דין חבירו אלא אם כן גדול ממנו בחכמה ובמנין	והא תנן:										!		
דניאל ד' אשתומם כשעה חדה											!		
אימור כך התנו ביניהן: כל הרוצה לבטל - יבוא ויבטל.	אמר ליה: [רבי אבהו/ריש לקיש]										!		
זידוהו היא? הלכה למשה מסיני היא											!		

disputants-חולקים ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment story-מעשה O	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירץ-answer ■ ראייה-proof
--	--

מקרא-key:

Talmud Navigator

מועד קטן-משקין בית השלחין	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מימרא	דאמר רבי אסי אמר רבי יוחנן משום רבי נחוניא	!	;									
עשר נטיעות, ערבה, וניסוך המים - הלכה למשה מסיני.	רבי יצחק:	!										
כי גמירי הלכתא - שלשים יום לפני ראש השנה, ואתו הני תקון מפסח ומעצרת. ואתנו בדידהו: כל הרוצה לבטל - יבוא ויבטל.		;										
והני הלכתא נינהו? קראי נינהו.		;										
(שמות ל"ד) בהריש ובקציר תשבת, רבי עקיבא אומר: אין צריך לומר חריש וקציר של שביעית - שהרי כבר נאמר (ויקרא כ"ה) שדך לא תזרע וכרמך לא תזמר, אלא חריש של ערב שביעית שנכנס לשביעית, וקציר של שביעית שיצא למוצאי שביעית.	דתניא: [רבי עקיבא]	;	◊									
מה חריש רשות - אף קציר רשות, יצא קציר העומר שהיא מצוה.	רבי ישמעאל:	;	◊									
כי גמירי הלכתא - למישרי ילדה, קראי - למיסר זקינה.	אלא אמר רב נחמן בר יצחק:	!										
וכיון דהלכתא למשרי ילדה לאו ממילא זקינה אסירה?		;										
אלא: הלכתא לרבי ישמעאל, קראי לרבי עקיבא.		!										
רבן גמליאל ובית דינו מדאורייתא בטיל להו. מאי טעמא? גמר שבת שבת משבת בראשית, מה להלן היא אסורה, לפנייה ולאחריה - מותרין, אף כאן, היא אסורה, לפנייה ולאחריה - מותרין.	רבי יוחנן:	!										
מאן דאמר הלכתא - אתיא גזרה שוה עקרה הלכתא? ומאן דאמר קרא - אתיא גזרה שוה עקרה קרא?	מתקיף לה רב אשי:	;										
רבן גמליאל ובית דינו סברי לה כרבי ישמעאל דאמר הלכתא גמירי לה, וכי גמירי הלכתא - בזמן שביית המקדש קיים, דומיא דניסוך המים. אבל בזמן שאין בית המקדש קיים - לא.	אלא אמר רב אשי:	!										